

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: E. L. D., zastoupeného JUDr. Pavlem Trnkou, LL.M., advokátem AK Saxinger, Chalupsky & Partner v.o.s., se sídlem B. Smetany 167/2, 301 00 Plzeň**, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 16.4.2010 č.j. DSH/5170/10,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení .**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou datovanou dne 18.5.2010 téhož dne osobně doručenou Krajskému soudu v Plzni se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 16.4.2010 č.j. DSH/5170/10 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“). Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Nepomuk, odboru dopravy, ze dne 2.3.2010 č.j. DOP/178/2010-Han (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“).

Problematika provozu na pozemních komunikacích byla upravena zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*zákon o provozu na pozemních komunikacích*“).

Správní řízení bylo upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném v rozhodném období (dále též jen „*správní řád*“).

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*s.ř.s.*“ nebo „*soudní řád správní*“).

Žalobce v žalobě namítal, že pro obnovu řízení ve věci udělení řidičského oprávnění žalobci nebyly splněny důvody stanovené v § 100 odst. 1 písm. a) a § 100 odst. 3 správního řádu.

[II]

V rámci prvního žalobního bodu žalobce tvrdil, že správní orgány obou stupňů vycházely ze zjištění Policie České republiky (dále též jen „*Policie*“), že žalobcem předložené potvrzení o studiu je nepravdivé, neboť z šetření vyplynulo, že žalobce na dané škole nikdy nestudoval. Žalovaný však v přípisu ze dne 4.1.2010 uvádí, že existuje podezření o nepravdivosti předloženého potvrzení o studiu. Prvoinstanční správní orgán tedy při zahájení řízení vyšel pouze z podezření žalovaného podloženého pouhým konstatováním Policie. Žádný správní ani jiný orgán nerozhodl, že potvrzení o studiu je nepravdivé. Neexistuje rozhodnutí, které by deklarovalo nepravdivost potvrzení o studiu.

Posouzení nepravdivosti potvrzení o studiu je nutno chápat jako předběžnou otázku nespádající do kompetence prvoinstančního správního orgánu ani žalovaného. Tyto orgány měly dát příslušnému správnímu orgánu nebo jinému orgánu veřejné moci podnět k zahájení řízení o posouzení této otázky. Pokud by v rámci takového řízení vyšlo najevo, že je potvrzení o studiu nepravdivé, mohlo by dojít k zahájení správního řízení z tohoto důvodu. Policie došla k závěru, že žalobce na dané škole nikdy nestudoval, aniž by zjistila stanovisko žalobce. Pouhé vyšetřování Policie nelze považovat za prokázání skutečnosti, že žalobce na dané škole nestudoval. Žalovaný se uvedenými skutečnostmi nezabýval, pouze uvedl, že mu nepřísluší zkoumat zjištění Policie a že jsou z jeho pohledu její závěry prokazatelné a správné. Zjištění Policie nelze prověřit ani jinak napadnout. Napadené rozhodnutí je proto z obou těchto důvodů nesprávné.

Při zahájení řízení z moci úřední je povinností správního orgánu prokázat, že jsou dány důvody pro obnovu řízení. Správní orgány se však nezaobíraly připomínkami žalobce k přípisu Policie a bez dalšího došly pouze na základě prověrky Policie k závěru, že žalobce nesplnil podmínky pro udělení řidičského oprávnění a je na místě obnova řízení. Žalovaný uvedl, že bylo povinností žalobce doložit současně s vyjádřením podklady prokazující, že na dané střední škole studoval. Dle žalobce bylo naopak povinností žalovaného prokázat, že žalobce na dané škole nestudoval. Vyplyvá-li z přípisu Krajského úřadu Karlovarského kraje, že osoby uvedené v příloze nebyly studenty denního studia, obor vzdělávání 23-68-E/501, bylo povinností správních orgánů zjistit, zda se nejedná o chybně vystavené potvrzení o studiu a zda žalobce nestudoval jiný obor na této škole. Pokud tak neučinily, neunesly důkazní břemeno a obnovu řízení nelze nařídít. Povinností správních orgánů bylo přesně zjistit, že daná podmínka nebyla splněna, a doložit to dalšími důkazy, aby byl ve smyslu § 3

správního řádu zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Na základě pouhého šetření Policie a přípisu Krajského úřadu Karlovarského kraje nelze dojít k závěru, že žalobce na dané škole nestudoval a nesplnil jednu z podmínek pro udělení řidičského oprávnění. Povinností žalovaného je prokázat, že jsou zde podmínky pro obnovu řízení, a nese v tomto ohledu důkazní břemeno.

Podklady ohledně studia zajišťovala pro žalobce autoškola, která jimi disponovala a nyní mu je odmítá vydat. Žalobce po získání řidičského oprávnění studia zanechal, proto nemá žádné doklady o studiu a není schopen je předložit. Rovněž z tohoto důvodu musí správní orgány prokázat, že žalobce nesplnil podmínky pro udělení řidičského oprávnění, když to byl právě prvoinstanční správní orgán, který v původním řízení na základě vyžádaných podkladů dospěl k závěru, že byly splněny všechny podmínky pro udělení řidičského oprávnění. Postup správních orgánů obou stupňů je vadný tím spíše, že se neobrátily s žádostí ohledně studia žalobce na nové vedení školy, ačkoliv tuto možnost Krajský úřad Karlovarského kraje ve svém přípise uvádí.

[III]

Stran druhé žalobní námitky - námitky neprokázání veřejného zájmu na obnově řízení - žalobce konstatoval, že dle žalovaného vyšly nově najevo dříve neznámé skutečnosti, které jsou důkazem, pro který se obnova řízení nařizuje. Za veřejný zájem však nelze považovat nové, dříve neznámé skutečnosti, neboť to je pouze jedna z podmínek pro obnovu řízení. Druhou podmínkou je ve smyslu § 100 odst. 3 správního řádu existence veřejného zájmu. Správní orgány obou stupňů nepopsaly, v čem spatřují veřejný zájem na obnově daného řízení, tzn., že nebyla splněna jedna z krucálních podmínek pro nařízení obnovy řízení. Žalovaný v tomto ohledu zaměnil veřejný zájem s existencí nových skutečností. Žalobce v té souvislosti zdůraznil, že obnovou řízení se zasahuje do pravomocného rozhodnutí, proto je podmínky vedoucí k obnově řízení nutno vykládat restriktivním způsobem.

[III]

V rámci třetího žalobního bodu žalobce nejprve připomněl, že správní orgány obou stupňů v rozhodnutích uvedly, že Policie zajistila pouze určitý počet správních spisů cizinců, nezajistila spisy všech cizinců, kteří u prvoinstančního správního orgánu získali řidičské oprávnění, a učinila závěry pouze ohledně několika cizinců. Prvoinstanční správní orgán pak zahájil řízení pouze u cizinců, kteří údajně vykazali v rámci původního řízení nedostatky a byli ve skupině spisů vybraných Policií. Došlo tak k porušení zásady stanovené v § 2 odst. 4 správního řádu. Pokud by prvoinstanční správní orgán dodržel tuto zásadu, musel by u všech spisů cizinců zkoumat, zda byly splněny podmínky pro udělení řidičského oprávnění. Postupuje-li tak pouze u omezené skupiny náhodně vytipované Policií a nezkoumá, zda nedošlo k nesprávnému postupu rovněž u dalších cizinců, jejichž správní spisy si Policie nevyžádala, porušuje zásadu uvedenou v § 2 odst. 4 správního řádu, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

[IV]

K čtvrtému žalobnímu bodu žalobce poukázal na prvorepublikovou judikaturu Nejvyššího správního soudu (sbírka judikátů Nejvyššího správního soudu ve věcech administrativních, které vydával v letech 1918-1947 JUDr. Josef Bohuslav - judikáty č. 4122/24, 7231/28, 9596/32), kde se uvádí, že za novou skutkovou okolnost (za níž je nutno považovat rovněž nepravdivost některého předloženého dokladu) odůvodňující obnovu řízení z moci úřední nelze pokládat skutečnost, kterou úřad vydávající rozhodnutí mohl a z povinnosti úřední měl zjistit. Dle žalobce tak bylo v souladu s právními předpisy povinností správního orgánu již při původním řízení náležitě zjistit, zda jsou dány podmínky pro udělení řidičského oprávnění, když, pokud by tak skutečně náležitě učinil, mohl údajnou nepravdivost údaje o studiu žalobce zjistit již v původním řízení. Pokud tak neučinil, nemůže nyní uplatňovat vlastní pochybení jako důvod nového řízení ve věci. Žalovaný se nezabýval tím, že nyní namítané skutečnosti si prvoinstanční správní orgán mohl zjistit již v rámci prvoinstančního řízení a že tedy není na místě obnova řízení. Tím spíše ne, že v rámci uvedeného judikátu se výslovně stanoví, že v daném případě, kdy sám správní orgán pochybil, již nelze platně nařídit obnovu řízení z moci úřední.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 10.9.2010 navrhoval zamítnutí žaloby, když argumentačně vycházel z obsahu rozhodnutí správních orgánů obou stupňů.

Při jednání uskutečněném u zdejšího soudu dne 10.4.2012 obě strany setrvaly na svých stanoviscích.

Ze **správního spisu** se pro úplnost podává k věci následující. Žalobce žádostí datovanou dne 31.7.2008 požádal o přijetí do výuky a výcviku k získání řidičského oprávnění skupiny A + B u provozovatele autoškoly, kterým byla AŠ Görner s.r.o. Autoškola. Žádostí datovanou dne 19.9.2008 pak žalobce požádal prvoinstanční správní orgán o vydání řidičského průkazu skupin A 21 a B. Rozhodnutím ze dne 14.10.2008 č.j. 45101/2008-286 Městský úřad Nepomuk, odbor dopravy, udělil žalobci (ve smyslu § 92 a § 129 zákona o provozu na pozemních komunikacích) řidičské oprávnění skupiny „A21, B“. Téhož dne byl žalobci předán řidičský průkaz č. X.

Policie České republiky, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality služby kriminální policie a vyšetřování, Expozitura Plzeň, následně vyhodnotila správní spisy zajištěné u prvoinstančního správního orgánu týkající se občanů Spolkové republiky Německo, jimž bylo uděleno u tohoto správního orgánu řidičské oprávnění. V seznamu č.j. OKFK-303/TČ-2008/25-SP označeném jako „Vyhodnocení správních spisů zajištěných na MěÚ Nepomuk - bydliště občanů SRN“ jsou uvedeny generálie osob s trvalým bydlištěm ve Spolkové republice Německo, které předložily v řízení o udělení řidičského oprávnění na území České republiky potvrzení o studiu na Integrované střední škole Cheb. V seznamu je uveden i žalobce.

Uvedený seznam byl dán k dispozici zřizovateli Integrované střední školy Cheb, Krajskému úřadu Karlovarského kraje, který provedl ve dnech 30.9.2009 až 2.10.2009 veřejnoprávní kontrolu vedenou pod č.j. 355/KN/09 týkající se období od 1.1.2007 do 31.8.2009 a učinil kontrolní zjištění, podle něhož Integrovaná střední škola Cheb vydávala v kontrolovaném období potvrzení o studiu se zněním „*studuje na Integrované střední škole Cheb od ... obor vzdělávání 23-68-E/501 Technické služby v autoservisu*“. Tento obsah neodpovídal skutečnosti, protože osoby, kterým bylo potvrzení vydáno, uvedený studijní obor v této škole nestudovaly.

Žalovaný následně přípisem ze dne 4.1.2010 zn. DSH/68/10 prvoinstančnímu správnímu orgánu sdělil, že existuje podezření, že cizí státní příslušníci, kterým bylo prvoinstančním správním orgánem v minulosti uděleno řidičské oprávnění, předložili správnímu orgánu jako podklad pro udělení řidičského oprávnění nepravdivé potvrzení o studiu na Integrované střední škole Cheb. Seznámil jej s výsledkem dožádání Krajského úřadu Karlovarského kraje a uložil mu (pokud se prokáže, že osobám uvedeným v přiloženém seznamu vypracovaném Policií bylo prvoinstančním správním orgánem uděleno řidičské oprávnění, a tyto osoby předložily potvrzení od Integrované střední školy Cheb, kde měly studovat obor vzdělávání 23-68-E/501 Technické služby v autoservisu) nařídit u těchto osob podle § 100 odst. 1 písm. a) a § 100 odst. 3 správního řádu obnovu řízení o udělení řidičského oprávnění, neboť předložený důkaz (potvrzení o studiu) se ukázal být nepravdivým.

Prvoinstanční správní orgán oznámil žalobci (oznámení ze dne 19.1.2010 č.j. DOP/178/2010-Han) zahájení (z moci úřední) řízení o obnově řízení ve věci udělení řidičského oprávnění žalobci s odůvodněním, že žalobce uvedl nepravdivé údaje ke studiu v České republice, když předložil potvrzení o studiu na Integrované střední škole Cheb, obor 23-68-F/501 Technické služby v autoservisu, přičemž následně bylo Policií zjištěno, že na této škole nestudoval. Nesplnil tak podmínku stanovenou v § 2 písm. hh) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Žalobce byl poučen, že před vydáním rozhodnutí o obnově řízení má možnost podle § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se ve lhůtě do 24.2.2010 a bylo mu sděleno, kde jsou podklady pro rozhodnutí k nahlédnutí. Žalobce se prostřednictvím svého zástupce vyjádřil k zahájení řízení ve věci obnovy řízení o udělení řidičského oprávnění přípisem ze dne 18.2.2010. Obsah vyjádření je totožný s obsahem žaloby.

Rozhodnutím ze dne 2.3.2010 č.j. DOP/178/2010-Han byla nařízena obnova řízení ve věci udělení řidičského oprávnění pro skupiny „A18“, „A21“ a „B“, které bylo ukončeno dne 14.10.2008 rozhodnutím – převzetím řidičského průkazu č. X, vydaného prvoinstančním správním orgánem dne 19.9.2008, občanem Spolkové republiky Německo (uvedeny generálie žalobce).

Proti prvoinstančnímu rozhodnutí se žalobce odvolal podáním ze dne 15.3.2010, když argumentoval obdobně jako v žalobě.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 16.4.2010 č.j. DSH/5170/10 odvolání žalobce zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

Soud připomíná, že podle § 65 odst. 1 s.ř.s. se ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. vychází soud při přezkoumání rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Podle § 75 odst. 2 s.ř.s. soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Podle § 78 odst. 1 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Pro nezákonnost zruší soud napadené rozhodnutí i tehdy, zjistí-li, že správní orgán překročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo jej zneužil. Podle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

Podle § 100 odst. 1 písm. a) a b) správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Podle § 100 odst. 3 správního řádu ve tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí může o obnově řízení z moci úřední rozhodnout též správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, jestliže je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 1 a jestliže je na novém řízení veřejný zájem; do konce uvedené lhůty musí být rozhodnutí o obnově řízení vydáno.

Soud dospěl po provedeném jednání k závěru, že **žaloba není důvodná.**

Žalobci, státnímu občanu Spolkové republiky Německo, bylo na základě žádosti uděleno příslušné řidičské oprávnění (viz výše).

Prvoinstanční správní orgán postupoval při rozhodování o udělení řidičského oprávnění podle § 92 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kde jsou stanoveny podmínky pro udělení řidičského oprávnění. Podle § 92 odst. 3 písm. b) řečeného zákona musí být v žádosti o řidičské oprávnění uvedena adresa trvalého nebo přechodného pobytu žadatele o řidičské oprávnění na území České republiky. Podle § 82 odst. 1 zákona provozu na pozemních komunikacích bylo možné řidičské oprávnění udělit pouze osobě, která a) dosáhla věku stanoveného tímto zákonem, b) je zdravotně způsobilá k řízení motorových vozidel, c) je odborně způsobilá k řízení motorových vozidel, d) má na území České republiky trvalý nebo přechodný pobyt, e) splnila další podmínky stanovené tímto zákonem, f) není ve výkonu sankce nebo trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel.

Zákon o provozu na pozemních komunikacích byl s účinností od 1.7.2006 změněn zákonem č. 411/2005 Sb., v jehož důvodové zprávě je pod bodem IV. uvedeno, že navrhovaná novela je v souladu s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána a v souladu s (tam) uvedenými směrnici Evropské unie. Na prvním místě je jmenována Směrnice Rady 91/439/EHS o řidičských průkazech (dále též jen „*Směrnice o řidičských průkazech*“). Podle čl. 7 bodu 1 písm. b) Směrnice o řidičských průkazech mohou být řidičské průkazy vydány pouze žadatelům, kteří mají obvyklé bydliště na území členského státu, který řidičský průkaz vydal, nebo kteří mohou doložit, že už tam alespoň šest měsíců studují. Dle čl. 9 Směrnice o řidičských průkazech se pro účely této směrnice „obvyklým bydlištěm“ rozumí místo, kde se určitá osoba obvykle zdržuje, tj. nejméně 185 dní v kalendářním roce z důvodů osobních a profesních vazeb nebo v případě osob bez profesních vazeb z důvodu osobních vazeb vyplývajících z úzkých vztahů mezi touto osobou a místem, kde bydlí.

Vymezení pojmu „přechodný pobyt na území České republiky“ bylo v době udělování řidičského oprávnění žalobci nutno dovozovat z § 2 písm. hh) zákona o provozu na pozemních komunikacích, který od 1.7.2006 zněl: *Pro účely tohoto zákona příslušný krajský úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností je krajský úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností, který je příslušný podle místa trvalého pobytu žadatele o řidičské oprávnění, žadatele o vrácení řidičského oprávnění, držitele řidičského oprávnění nebo držitele řidičského průkazu, nebo jde-li o osobu, která nemá trvalý pobyt na území České republiky nebo přechodný pobyt na území České republiky, který trvá alespoň 185 dnů, pokud osoba neprokáže, že se na území České republiky připravuje na výkon povolání po dobu nejméně 6 měsíců (dále jen "přechodný pobyt"), u kterého žadatel o řidičské oprávnění, žadatel o vrácení řidičského oprávnění, držitel řidičského oprávnění nebo držitel řidičského průkazu složil zkoušku z odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu. Ustanovení § 2 je ustanovením vymezujícím základní pojmy zákona o silničním provozu a přechodný pobyt je v tomto ustanovení vymezen slovy „(...) který trvá alespoň 185 dnů, pokud osoba neprokáže, že se na území České republiky připravuje na výkon povolání po dobu nejméně 6 měsíců (...)“.*

Žalobce předložil prvoinstančnímu správnímu orgánu k prokázání přechodného pobytu na území České republiky [podmínky stanovené v § 82 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 2 písm. hh) zákona o provozu na pozemních komunikacích] potvrzení o studiu vydané Integrovanou střední školou Cheb, která tím úředně potvrdila, že žalobce (uvedeny generálie) od 1.9.2007 na této škole studuje.

O jednotlivých žalobních bodech soud uvažil následovně.

II

Prvoinstanční správní orgán rozhodoval o obnově řízení podle § 100 odst. 3 správního řádu. Vycházel při tom ze zjištění, že je zde dán důvod uvedený v § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, tedy, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl

v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými (k tomu srov. str. 1 prvoinstančního rozhodnutí „(...) *Provedenou prověrkou Policií ČR (...) bylo zjištěno, že podmínka přechodného pobytu na území České republiky žadatele o řidičské oprávnění uvedená v § 82 odst. 1 písm. d) s odkazem na § 2 písm. hh) zákona (...) o provozu na pozemních komunikacích (...) nebyla splněna, neboť výše jmenovaný (= žalobce) na Integrované střední škole v Chebu nestudoval, ačkoli při žádosti o udělení řidičského oprávnění předložil potvrzení o studiu vydané Integrovanou střední školou Cheb (...), uvedl tedy správnímu orgánu nepravdivý údaj. S ohledem na to, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, resp. předložené podklady k získání řidičského oprávnění se ukázaly být nepravdivými, řidičský průkaz byl vydán neoprávněně.* (...)“.

K námitce žalobce, že prvoinstanční správní orgán vycházel ze zjištění Policie, uvedl (str. 2 a 3 prvoinstančního rozhodnutí): „(...) *že mu nepřísluší zkoumat zjištění Policie České republiky ohledně studia cizích státních příslušníků na Integrované střední škole v Chebu a (...) má za prokázané, že cizí státní příslušníci, kteří jsou uvedeni v seznamu „Vyhodnocení správních spisů zajištěných na MěÚ Nepomuk - bydliště občanů SRN“, na uvedené škole nestudovali. (...) Policie ČR zajistila na MěÚ Nepomuk určitý počet správních spisů cizinců, kteří v minulosti žádali na MěÚ Nepomuk o udělení řidičského oprávnění. Po prověření a vyhodnocení těchto spisů a následné kontrole na Integrované střední škole Cheb Policie ČR vypracovala seznam všech osob, (...) u kterých se prokázalo, že na uvedené škole nestudovaly.* Žalovaný se v napadeném rozhodnutí s těmito závěry ztotožnil a doplnil, že v seznamu osob, které na Integrované střední škole Cheb nestudovaly, bylo jméno žalobce, u něhož se nesrovnalosti spojené se studiem projevily, a proto s ním bylo zahájeno řízení o obnově řízení. Není tak správné žalobcovo tvrzení, že se žalovaný námitkami žalobce vůči zjištění Policie nezabýval. Tvrdí-li žalobce, že zjištění Policie nelze prověřit ani jinak napadnout, nemá pravdu, protože v řízení o obnově řízení bylo na žalobci, aby prokázal své tvrzení, že na dané škole studoval a že je zjištění Policie nesprávné. Předložením příslušných důkazů jež mohl zvrátit.

Správní orgány obou stupňů skutečně vycházely prvotně ze zjištění Policie ČR. Námitky žalobce vůči policejnímu zjištění však nejsou důvodné. Policie ČR postupovala podle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále též jen „*zákon o Policii*“), podle něhož je Policie České republiky jednotným ozbrojeným bezpečnostním sborem [§ 1], slouží veřejnosti a jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropských společenství nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu [§ 2]. Policie při plnění svých úkolů **spolupracuje** s ozbrojenými silami, bezpečnostními sbory a dalšími **orgány veřejné správy**, jakož i s právníckými a fyzickými osobami [§ 14]. V rámci spolupráce policie zejména upozorňuje orgány a osoby uvedené v § 14 na skutečnosti, které se dotýkají jejich činnosti a mohou vést k ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak [§ 15]. Policista před zahájením úkonů trestního řízení z vlastní iniciativy nebo na základě podnětu jiné osoby anebo orgánu za účelem získání poznatků o trestné činnosti vyhledává, odhaluje, a je-li to třeba, i dokumentuje skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin. V rámci činnosti podle věty první je povinen předcházet trestné činnosti [§ 69 odst. 1].

Bylo proto v souladu se zákonem, když Policie svá zjištění o studiu cizích státních příslušníků na Integrované střední škole Cheb poskytla zřizovateli této střední školy. V rámci této činnosti Policie nebylo její povinností zjišťovat stanovisko žalobce. Již proto ne, že se nejednalo o trestní řízení, ve kterém by musela být respektována procesní práva obviněného. Jednalo se o běžnou vyšetřovací činnost Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality a o následné seznámení Krajského úřadu Karlovarského kraje se závěry tohoto šetření (viz „Vyhodnocení správních spisů zajištěných na MěÚ Nepomuk - bydliště občanů SRN“).

Integrovaná střední škola Cheb je příspěvkovou organizací zřízenou Karlovarským krajem [§ 8 odst. 1 a § 181 odst. 1 písm. a) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání]. Krajský úřad Karlovarského kraje tak byl oprávněn na základě zjištění Policie provést prostřednictvím svého odboru kontroly na Integrované střední škole Cheb veřejnoprávní kontrolu ve smyslu zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole. Státní kontrolu ve smyslu tohoto zákona vykonávají místní orgány státní správy a orgány územní samosprávy, pokud vykonávají státní správu v rozsahu stanoveném zvláštními zákony [§ 2 písm. c)]. Státní kontrolou se pro účely tohoto zákona rozumí kontrolní činnost orgánů uvedených v § 2 tohoto zákona zaměřená na hospodaření s finančními a hmotnými prostředky České republiky a plnění povinností vyplývajících z obecně závazných právních předpisů nebo uložených na základě těchto předpisů [§ 3 odst. 1]. Vyplývalo-li z veřejnoprávní kontroly, že Integrovaná střední škola Cheb vydávala v kontrolovaném období potvrzení o studiu, která neodpovídala skutečnosti, protože osoby, kterým bylo potvrzení vydáno, uvedený studijní obor v této škole nestudovaly, bylo na místě sdělit toto zjištění prostřednictvím žalovaného prvoinstančního správního orgánu, který v řízení o udělení řidičského oprávnění na základě potvrzení o studiu zhodnotil, že jsou splněny podmínky pro vydání řidičského oprávnění žalobci, a vydal mu ho.

Uváděl-li žalovaný v přípisu ze dne 4.1.2010 adresovaném prvoinstančnímu správnímu orgánu, že „*existuje podezření*“, neznamená to, že prvoinstanční správní orgán při zahájení řízení o obnově řízení vyšel pouze z podezření žalovaného podloženého pouhým konstatováním Policie, jak namítá žalobce. Soud se ztotožnil s motivací tohoto přípisu, jak ji formuloval žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, když uvedl, že „*(...) nemá důvod zkoumat pravost či nepravost potvrzení o studiu vzhledem k tomu, že přípis Krajského úřadu Karlovarského kraje - odboru kontroly ze dne 18.12.2009 považuje za dostatečně věrohodný dokument státního orgánu a kontrolního orgánu (...)*“, přičemž „*(...) má z tohoto zjištění za prokázané, že cizí státní příslušníci, kteří jsou uvedeni v seznamu, na uvedené škole nestudovali. (...) další posouzení či rozhodnutí o nepravdivosti předloženého potvrzení o studiu by bylo zbytečné a neekonomické*“. Prvoinstanční správní orgán na základě uvedeného přípisu žalovaného a jemu předcházejících zjištění Policie a Krajského úřadu Karlovarského kraje správně vyhodnotil, že potvrzení o studiu předložené žalobcem spolu s žádostí o udělení řidičského oprávnění v České republice neobsahovalo pravdivé skutečnosti.

Potvrzení o studiu je osvědčením. Podle teorie správního práva je osvědčení úkonem správního orgánu, kterým správní orgán úředně potvrzuje skutečnosti v něm uvedené, známé mu zpravidla z vnitřních zdrojů tohoto vykonatele veřejné správy. Předmětem osvědčení je

věc, o které není právní spor ani jiná pochybnost, proto při jeho vydání není třeba ve věci rozhodovat. Správní orgán při vydání osvědčení nezasahuje přímo do něčích práv, neboť vydáním osvědčení nevznikají, nemění se, nezanikají práva nebo povinnosti ani není v konkrétní věci prohlášeno, že dotčená osoba má nebo nemá konkrétní práva či povinnosti. Osvědčení je veřejnou listinou a platí pro něj presumpce správnosti. Proti jeho obsahu se lze bránit důkazem opaku. Není-li opak prokázán, platí, že obsah osvědčení odpovídá skutečnosti. Podle § 155 odst. 1 správního řádu nevylučuje-li to povaha osvědčení, zejména není-li zapotřebí zkoumat skutkový stav nebo čerpat z evidence vedené určitým správním orgánem, může je vydat nebo učinit kterýkoli věcně příslušný správní orgán. Podle § 155 odst. 2 správního řádu je-li správní orgán požádán o vydání osvědčení a jsou-li splněny předpoklady k provedení požadovaného úkonu, správní orgán tento úkon bez dalšího provede. Podle § 155 odst. 3 správního řádu pokud správní orgán shledá, že nelze vydat osvědčení, je povinen o tom na požádání písemně uvědomit dotčenou osobu a sdělit důvody, které k tomuto závěru vedly. Kontrolní zjištění učiněné v rámci veřejnoprávní kontroly zřizovatelem Integrované střední školy Cheb bylo důkazem opaku, důkazem vyvracejícím správnost potvrzení o studiu. To znamená, že se důkaz potvrzením o studiu žalobce, provedený v původním řízení před prvoinstančním správním orgánem ukončeným pravomocným rozhodnutím, ukázal nepravdivým. Nebylo proto důvodu, aby prvoinstanční správní orgán inicioval ohledně posouzení nepravdivosti potvrzení o studiu rozhodnutí o předběžné otázce ve smyslu § 57 správního řádu. Zjištění Policie a Krajského úřadu Karlovarského kraje byla zjištění orgánů veřejné správy k příslušným šetřením, resp. k veřejnoprávní kontrole, ze zákona oprávněných, proto nebylo na místě zjišťovat v rámci obnovy řízení, zda se nejedná o chybně vystavené potvrzení o studiu a zda žalobce nestudoval jiný obor na této škole, jak žalobce namítal.

Pro úplnost soud poznamenává, že zákon o provozu na pozemních komunikacích ve znění zákona č. 297/2011 Sb., s účinností od 1.1.2012 zpřesňuje podmínky pro udělení řidičského oprávnění a v § 82 odst. 2 stanoví, že řidičské oprávnění nelze udělit osobě, jejíž řidičské oprávnění bylo v jiném členském státě pozastaveno nebo odejmuto, nebo jí byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, pokud neuplynula lhůta pro opětovné udělení řidičského oprávnění. V § 82 odst. 4 je pak vymezeno, co se rozumí studiem. Nově je v § 94 odst. 1 stanoveno pod písm. c), že příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností řidičské oprávnění odejme, pokud jeho držitel nesplňoval při udělení řidičského oprávnění podmínky uvedené v § 82; v případě nesplnění podmínky uvedené v § 82 odst. 1 písm. d) se řidičské oprávnění neodejme, pokud v řízení vyjde najevo, že držitel řidičského oprávnění již tuto podmínku splňuje. S účinností od 1.1.2012 je tedy obdobná situace, kterou v daném případě bylo nutno ve správním řízení řešit cestou obnovy řízení, řešena přímo v zákoně o silničním provozu. Je tak zřejmé, že zákonodárce, vědom si tzv. „turistiky za řidičskými průkazy“, učinil legislativní úpravy zákona o provozu na pozemních komunikacích, aby jí mohlo být zamezeno méně zdlouhavou procesní cestou.

V době rozhodování prvoinstančního správního orgánu však zákon o provozu na pozemních komunikacích uvedenou úpravu neobsahoval, proto prvoinstanční správní orgán volil jediný možný postup v souladu se správním řádem, tedy obnovu řízení a postup podle § 100 odst. 3 z důvodu uvedeného v § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, tzn., zahájil řízení o obnově řízení z moci úřední proto, že v původním řízení provedený důkaz, potvrzení o studiu, se ukázal být nepravdivým.

Prvoinstanční správní orgán oznámil žalobci v souladu se správním řádem zahájení řízení. Žalobce tak měl možnost jednak se seznámit s podklady pro rozhodnutí, jak jsou uvedeny výše, jednak navrhopat důkazy k prokázání svého tvrzení, že na Integrované střední škole Cheb studoval a jaký obor. V tomto stádiu řízení bylo důkazní břemeno na žalobci, neboť prvoinstanční správní orgán měl dostatečně prokázáno, že žalobcem předložené potvrzení o studiu na Integrované střední škole Cheb nebylo pravdivé. Ze správního spisu je zřejmé, že potvrzení o studiu bylo žalobcem přiloženo k žádosti o udělení řidičského oprávnění v České republice. Neobstojí tedy tvrzení žalobce, že mu podklady ohledně studia zajišťovala autoškola, která mu je nyní odmítá vydat, ani tvrzení, že žalobce po získání řidičského oprávnění studia zanechal, proto nemá žádné doklady o studiu a není schopen je předložit. V potvrzení o studiu je uvedeno, že žalobce na uvedené škole studuje od 1.9.2007, řidičské oprávnění mu bylo uděleno až na podzim roku 2008. Žalobce měl možnost navrhopat k důkazu jakékoli důkazní prostředky k prokázání jím tvrzené skutečnosti, že na uvedené škole více než rok studoval, tzn. předložit či navrhopat k provedení listinné důkazy, výsledky svědků. Prvoinstančnímu správnímu orgánu žádný důkaz k prokázání svého tvrzení nepředložil, ani nenavrhopal. Nebyl důvod, aby se správní orgán obracel ohledně studia žalobce na nové vedení školy. Tuto možnost žalobce dovozuje z přípisu Krajského úřadu Karlovarského kraje žalovanému, jímž jsou sdělovány výsledky veřejnoprávní kontroly. V závěru je skutečně uvedeno, že je možné obrátit se na nové vedení školy, ale pro případ, že bude potřeba dalších informací souvisejících s vydáváním potvrzení o studiu cizím státním příslušníkům, což bylo za situace, kdy měl prvoinstanční správní orgán zjištěno, že žalobce na dané škole nestudoval, nadbytečné.

Soud proto v rámci prvního žalobního bodu uzavírá, že není správné žalobcovo tvrzení, že správní orgán při zahájení řízení vyšel jen z podezření žalovaného podloženého pouhým konstatováním Police. Nesprávnost potvrzení o studiu nebylo nutné řešit v rámci předběžné otázky. Žalobce byl se zahájením řízení o obnově řízení řádně seznámen, byl poučen o právech v tomto řízení, včetně možnosti prokázat vlastní tvrzení, tedy i to, že na dané škole studoval, a splnil tak jednu z podmínek pro udělení řidičského oprávnění v České republice. Žalobce žádné důkazy k prokázání tohoto tvrzení nepředložil. Prvoinstanční správní orgán dostatečnými důkazy prokázal stran potvrzení o studiu jeho nepravdivost. V odůvodnění rozhodnutí se zabýval všemi námitkami žalobce, včetně námítky vůči zjištění Policie. Ve správním řízení o obnově řízení postupoval správní orgán tak, aby byl ve smyslu § 3 správního řádu zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný se v rámci odvolacího řízení se závěry prvoinstančního správního orgánu důvodně ztotožnil a v odůvodnění napadeného rozhodnutí se řádně vypořádal se všemi námitkami vznesenými žalobcem v odvolání. První žalobní bod tak **není důvodný**.

[III]

Zákonné parametry pro obnovu řízení z moci úřední jsou vymezeny v § 100 odst. 3 správního řádu (viz výše). Podle § 2 odst. 4 správního řádu *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly*. Správním řádem zmíněný „soulad přijatého řešení s veřejným zájmem“

znamená v praktické situaci aplikaci ustanovení jiných zákonů vyjadřujících obecně jednotlivé veřejné zájmy v konkrétních případech. Řada zákonů veřejný zájem explicitně nedefinuje, a ten tak vyplývá ze smyslu a účelu příslušné právní úpravy a jsou jím zpravidla ty veřejné statky a s nimi související právní vztahy, které právní úprava vytváří, resp. ochraňuje, a které někdy vyplývají již z názvu příslušného právního předpisu, jinak zpravidla z úvodních ustanovení vymezujících předmět a účel právní úpravy, a které současně slouží jako interpretační vodítko pro výklad konkrétních ustanovení příslušného předpisu (in: Vedral, Josef; Správní řád, komentář; II. vydání, BOVA POLYGON, Praha 2012, str. 101 a 102). Hmotněprávním předpisem upravujícím udělování řidičského oprávnění je zákon o provozu na pozemních komunikacích. Ustanovení jeho § 1 mj. konstatuje, že zákon (o provozu na pozemních komunikacích) „*upravuje (...) řidičská oprávnění a řidičské průkazy (...)*“. Účelem úpravy obsažené v zákoně o provozu na pozemních komunikacích, konkrétně v jeho třetí hlavě (Řidičské oprávnění a řidičský průkaz) vymezené ustanoveními § 80 až § 118c, je problematika řidičských oprávnění a řidičských průkazů, včetně podmínek pro udělení řidičského oprávnění.

Žalobce tímto žalobním bodem namítal, že správní orgány obou stupňů neuvedly, v čem spatřují veřejný zájem na obnově daného řízení. Soud ani tuto námitku **neshledal důvodnou**. Prvoinstanční správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl (str. 2 a 3): „*(...) Správní orgán je vázán zásadou souladu s veřejným zájmem, kdy mimo jiné je povinen sledovat a vyhodnocovat svoji vlastní rozhodovací činnost a dbá na to, aby nevznikly nedůvodné rozdíly v rozhodovací činnosti při typově shodných či obdobných případech. Aby tato zásada nebyla porušena, je ve veřejném zájmu obnovení řízení i po uplynutí dvou roků od udělení řidičského oprávnění. (...) Pojem přechodného pobytu pro udělení řidičského oprávnění je právě vymezen v ustanovení § 2 písm. hh) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Jelikož tato podmínka uvedená v § 82 odst. 1 písm. d) s odkazem na § 2 písm. hh) citovaného zákona nebyla splněna, resp. jak bylo později zjištěno, že při podání žádosti o udělení řidičského oprávnění bylo předloženo nepravdivé potvrzení o studiu v ČR, zahájil správní orgán správní řízení o obnově řízení. (...)*“. Žalovaný pak v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že: „*(...) Bylo tedy v obecném zájmu, že správní orgán postupoval v otázce nařízení obnovy řízení tím způsobem, aby byl zjištěn stav věci o němž nejsou důvodné pochybnosti a dále tak, aby byla naplněna podmínka pro udělení a držení řidičského oprávnění dle ustanovení § 82 odst. 1 písm. d) zákona. (...) správní orgán při zahájení řízení postupoval v souladu s veřejným zájmem s tím cílem, aby na základě zjištěného stavu (...) byla otázka udělení či neudělení řidičského oprávnění uvedena do souladu s příslušnou právní úpravou. V tomto případě správní orgán vyhodnotil podmínky pro udělení řidičského oprávnění dle zákona, přičemž v rámci své pravomoci využil zákonné možnosti pro zahájení obnovy řízení v souladu s § 100 správního řádu. (...)*“. Z uvedeného je zřejmé, že správní orgány obou stupňů v odůvodnění svých rozhodnutí stručně vyjádřily, v čem spatřují veřejný zájem na obnově daného řízení, kterým bylo uvedení stavu do souladu se zákonem o provozu na pozemních komunikacích. Jistě si lze představit podrobnější vylíčení onoho veřejného zájmu v dané věci, zejména pak jeho koncentraci v určité části odůvodnění rozhodnutí, avšak rozptýlení jeho vymezení v textu obou správních rozhodnutí nelze ztotožnit s jeho absencí, jak to dovozuje žalobce.

[III]

Žalobce namítal porušení základní zásady správního řízení zakotvené v § 2 odst. 4 správního řádu, podle které správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Žalovaný k této námitce v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že „(...) *Policie ČR zajistila (...) určitý počet správních spisů cizinců, kteří v minulosti žádali na MěÚ Nepomuk o udělení řidičského oprávnění. Po prověření a vyhodnocení těchto spisů a následné kontrole na Integrované střední škole Cheb Policie ČR vypracovala seznam všech osob, jejichž spisy zajistila a v tomto seznamu uvedla osoby, u kterých se prokázalo, že na uvedené škole nestudovaly. Z toho vyplývá, že seznam všech osob vypracovaný Policií ČR nemusí sice korespondovat s osobami, u kterých bylo zahájeno správní řízení o obnově řízení, ale v právě doloženém seznamu osob, které na Integrované střední škole Cheb nestudovaly, bylo zjištěno jméno pana E. L. D., se kterým bylo řízení zahájeno. (...)*“.

Soud se s tímto závěrem žalovaného ztotožňuje. Nadto doplňuje, že součástí správního spisu je seznam vypracovaný Policií (= Vyhodnocení správních spisů zajištěných na MÚ Nepomuk – bydliště občanů SRN), kde je uvedeno několik desítek jmen státních občanů SRN, jimž bylo vydáno potvrzení o studiu na Integrované střední škole Cheb. Z úřední činnosti je soudu známo, že je u zdejšího soudu vedeno vícero řízení shodného předmětu jako v této právní věci. U nich pak správní orgány obou stupňů rozhodovaly shodně, jako v právě posuzované věci. Při rozhodování o těchto skutkově podobných případech tak nevznikly nedůvodné rozdíly a třetí žalobní bod proto rovněž není důvodný.

[IV]

Důvodem obnovy řízení v posuzované věci bylo zjištění, že se v původním řízení provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nikoliv to, že by vyšly najevo nové dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit. V žalobě citovanou judikaturu proto nelze aplikovat na posuzovanou věc, neboť tam se jednalo o skutkově odlišnou situaci (žadatel uvedl pravdivé skutečnosti, které nenaplněly předpoklady zákonem stanovené; správní orgán to však přehlédl a svým omylem uznal splnění předpokladů k přiznání práva). Ve věci projednávané zdejším soudem bylo žalobcem v původním řízení, spolu s žádostí o udělení řidičského oprávnění na území České republiky, předloženo potvrzení o studiu (osvědčení) vydané Integrovanou střední školou Cheb. Takové potvrzení má povahu veřejné listiny, pro jejíž zpochybnění nelze vycházet jen z pochybností, ale musí být prokázáno, že skutečnosti v ní uvedené nejsou pravdivé. Prvoinstanční správní orgán tak neměl důvod o správnosti obsahu této listiny pochybovat, a to až do doby, než získal důkaz o nepravdivosti potvrzení o studiu. Nebylo jeho povinností zjišťovat v původním řízení, zda jsou dány podmínky pro udělení řidičského oprávnění. Ve světle řečeného tak neobstojí žalobcovo tvrzení, že prvoinstanční správní orgán nemůže nyní uplatňovat vlastní pochybení jako důvod nového řízení ve věci. V původním řízení se totiž nejednalo o pochybení správního orgánu

následně napravované v rámci obnovy řízení, ale o provedení důkazu předloženého žalobcem, který se následným šetřením ukázal nepravdivým.

Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba (v mezích žalobních bodů) není důvodná, a proto **ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.**

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první soudního řádu správního právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný se však tohoto práva vzdal, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.*

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 10. dubna 2012

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková

